

Tham luận của Trần Mạnh Hào trong Đại hội Nhà văn Việt Nam lần thứ XIII,

soạn theo thể “mẫu viết tham luận” của nhà thơ Hữu Thỉnh, Chủ tịch Hội Nhà văn Việt Nam, nhà thơ Trần Đăng Khoa để giúp đỡ – cảm ơn!

“Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý” (K.. Marx)

Kính thưa quý đồng nghiệp cộng bút,

Thưa quý vị quan khách và quý vị lãnh đạo,

Thối thối ng, con người sự món gì nhút? Sự ma quỷ? Không! Sự v? Không! Sự công an? Không! Sự cộng quy? Không! Sự chết? Không!

Theo chúng tôi, con người trên mặt đất này sự nhút sự thật! Vì vậy, người người Việt Nam từng nói: “Thuộc đồng dân tộc, sự thật một lòng”. Người Trung Hoa từng nói: “Trung ngôn ngôn ngữ”. Người Ba Tư khuyên: “Nếu nói ra sự thật, anh sự chết”. Người Ai Cập xưa có nhạo: “Khi sự thật bị quên quá lâu, một hôm nó thốc dậy thành ngày tận thế”. Người người Tây Tạng từng nói: “Mày chết phép nói ra sự thật, nếu mày làm vua”. Thưa dân Úc báo: “Ai nhìn thẳng vào sự thật sự bị mù mắt”. Lịch sử nhân loại đã ghi nhận hàng triệu con người từng dám can nói lên sự thật mà bị mất mạng, bị tù tị hay bị quở thúc tị gia.

Đã có bao nhiêu lý thuyết chính trị thật mới giúp phóng con người, bao nhiêu cuộc lật đổ, cuộc cách mạng tuyên truyền giúp phóng con người, giúp con người hoàn toàn tự do, sau khi đã giải hàng triệu triệu sinh mạng. Rút cuộc, con người hình như vẫn chưa được hoàn toàn giúp phóng, chưa hoàn toàn được tự do, con người vẫn còn sợ hãi vì bất số đời trả thù ngạo ngược? Một số đời nô lệ, một số dân tộc trên hành tinh vẫn còn bị nhốt trong nhà ngục có tên là đời trả. Cần phải làm một cuộc cách mạng của số thật mới mong giúp thoát cho nhân dân khỏi ngục tù kia.

Chìa khóa cuộc cùng giúp con người được giúp phóng, được hoàn toàn tự do, chính là số thật, một số thật không còn bị giam u nhốt loài mèo giam u của quý. Karl Marx đã tôn vinh số thật lên tới cùng của nhân tộc luận và phê phán pháp luật: “Số thật là tiêu chuẩn của chân lý”: không có số thật đi kèm, một kết luận, một lý thuyết, một khám phá, một hời hợt, một cuộc cách mạng đều chỉ là ngôn lý, ngôn tự, là lừa bịp. Công trình thơ ng Ba Lan Lech Kaczyński (1949-2010) người và bị tử nạn trong vụ rơi máy bay trên đường bay đến rừng Katyn tham dự lễ kỷ niệm 22.440 người con u tú của dân tộc Ba Lan bị Hồng quân Liên Xô chôn sống hời đời u chiến tranh thế giới thứ hai; trong bài di văn viết số n mà ông không còn chữ hời đời, có đoạn viết như sau: “Số thật, kết quả số thật đau đớn nhất luôn luôn giúp phóng cho con người. Số thật gần kết. Số thật mang lại số công bằng. Số thật cho ra con đường hòa hợp.”

Lưu ý rằng câu cách ngôn kinh điển của K. Marx và lời trần trụi thiêng liêng thơ ng thi sĩ lao của ngài công trình thơ ng Ba Lan trên, chúng tôi viết bản tham luận theo yêu cầu của Hội Nhà văn Việt Nam này.

Dostoyevsky, nhà văn vĩ đại nhất của chủ nghĩa hiên thực Nga và thế giới, từng tuyên ngôn rất hoa mỹ, rằng: “Cái đẹp sẽ cứu chuộc thế giới”. Chúng tôi thêm: “Số thật sẽ cứu chuộc thế giới”. Số thật sẽ cứu chuộc nhân văn học của chúng ta, cứu chuộc Tội quắc ta, nếu chúng ta cố gắng một lần cùng nhau: “Giới số vượt bóng tên của nó” theo cách ngôn của phê phán Tây.

Nếu Đổng Công Sơn và nhà nô lệ Việt Nam thật mới hợp tác với đời nô lệ, với dân tộc Việt Nam mà HỘI NGHỊ DIỄN HÌNH NGHỆ CHỮ NG GIỚI NÓI DỜI để tìm ra con đường cứu nguy dân tộc đang trên đà suy vong, thì công này của quý vị rất lớn. Ông cha chúng ta đã đánh thế giới Hán, Đường, Tống, Nguyên, Minh, Thanh... để báo thù đời nô lệ. Tất cả các thế giới trên công lý cũng không ghê gớm bằng giới nói đời đang tàn phá Tội quắc ta, gieo ngòi ta. Lần này, nếu nhân dân ta không vùng lên đáng tan BẠN GIỚI CÓ TÊN LÀ DỜI TRÁ, chắc chắn đời nô lệ của số bất kỳ thù phê phán Bắc nuốt chôn, như mấy nghìn năm trước chúng đã nuốt chôn toàn bộ các dân tộc Bách Việt từng đóng nhai lâu dài phía nam sông Dương Tử.

Chúng tôi viết bài tham luận này cũng để nhắc nhở đồng nghiệp cùng học hỏi theo “Văn học nghệ thuật phản ánh hiện thực đời sống hôm nay” do Ban Tuyên giáo Trung ương và tạp chí Văn nghệ Đà Lạt trong hai ngày 12-13/7/2010 với hơn hai trăm văn nghệ sĩ và các nhà lý luận phê bình hàng đầu Việt Nam tham dự. Cùng học hỏi theo đúng cảm hứng văn nghệ sĩ trên mây trời giông, quay về với hiện tình đời sống, do GS.TS. Phùng Hữu Phú (Ủy viên Trung ương Đảng, phó trưởng ban chấp hành Trung ương Ban Tuyên giáo Trung ương, chủ tịch Hội đồng Lý luận Phê bình Trung ương), chủ trì. Theo Điều lệ điều chỉnh Văn chương 803, từ “hiện thực” có nghĩa như sau: “Cái có thật, tồn tại trong thực tại” (Bí Giáo dân & Đào tạo-Trung tâm Ngôn ngữ và Văn hóa Việt Nam-NXB Văn hóa Thông tin xuất bản 1998). Như vậy, khái niệm “hiện thực” chính là sự thật đã và đang xảy ra trong thực tại trên đời sống ta. Cùng học hỏi theo cảm hứng của Ban Tuyên giáo Trung ương và qua có thể được gợi ý bằng một cách khác: “Văn học nghệ thuật phản ánh sự thật của đời sống hôm nay”. Muốn phản ánh được sự thật của đời sống hôm nay, việc trước tiên của chúng ta là phải nhìn ra sự thật, gọi đúng tên sự vật, không phải sự thật tô hồng hay sự thật bôi đen, mà sự thật đúng như nó đang tồn tại khách quan quanh ta.

Lâu nay, vẫn nghe dân gian xì xào nhau nhắc nhau nhắc rằng: “Các thực thể thù địch (xin lỗi, tiên sự nó) nói cái gì hình như cũng đúng sự thật, Ban Tuyên giáo Trung ương (xin lỗi) nói cái gì hình như cũng sai sai...” thì quả là chớ a chớ c; bằng chứng là trong hoàn cảnh đời sống mà sự thật trên bình diện hôm nay, thì việc Ban Tuyên giáo Trung ương kêu gọi nhà văn chúng ta hãy mở mắt, tập nhìn giông nam kha vô tích sự quá dài để nhìn vào sự thật, nói lên sự thật đời sống, là việc làm quá đúng.

Tất nhiên, sự thật mà Ban Tuyên giáo Trung ương kêu gọi nhà văn nhìn nhận được nhìn bằng mắt thường, chứ không phải sự thật bất mĩ bất dẽ, hay sự thật được nhìn bằng mắt khác, nhìn bằng những thứ kính râm, kính lười, kính lộm, hay chiếc gương chiếu yêu, chiếu bóng... Thâm ý của Ban Tuyên giáo Trung ương hình như muốn chúng ta tìm lại phong trào “Nói thật, nói thật” thời kỳ Đổi mới năm 1986 -1987 do Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh phát động?

Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh, trong cuộc gặp mặt văn nghệ sĩ năm 1987, đã làm gương nói thật nói thật, khi ông viết và đọc rầm rộ cho văn học nghệ thuật là nhà nghệ sĩ phải có tư duy sáng tác; ông nói: “Cười trời như thế nào, cười trời nói đây trước hết là Đảng phải cười trời cho các đồng chí... Tôi cho rằng khi những sợi dây ràng buộc được cắt đứt, sẽ làm cho văn học nghệ thuật như con chim tung cánh bay lên trời xanh...”.

Rõ ràng, qua lại Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh, Đảng đã thả như một trời văn nghệ sĩ và trí thức rảnh rỗi năm. Lần này, Ban Tuyên giáo Trung ương, thông qua cùng học hỏi theo cảm hứng của “Văn học nghệ thuật hướng vào sự thật của đời sống” đã khuyến khích khuyến khích hèn này là chúng tôi nói lên sự thật, toàn là những sự thật chính trị ngấm ngầm, sự thật mà chính quyền cũng tình nguyện

điều mà món ăn của quyên là c, vì sự ngụy biện của người phóng, người phóng chân lý: “Nói ra sự thật lúc này không có lợi”. Chị là vì cái lợi, vì miếng ăn mà chúng ta đành phải nói dối họ để ông đến để cha, họ để con đến để cháu hay sao? Vậy chúng nào nhà nước Việt Nam mà cho người dân chúng tôi công khai nói ra sự thật đây? Chúng tôi đành lấy lý do của K. Marx làm bùa hộ mệnh: “Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý” để mặt mũi của chúng tôi cùng nói ra sự thật của đời sống chúng ta, dù có bị làm phiền, thậm chí bị tù đày cũng mặc. Mặt khác nói dối, mặt dân tộc nói dối “lòng già thành chân”, là mặt khác, mặt dân tộc không có tự do, không có đức lập, không có dân chủ, không có chân lý và lý tưởng... Khi mặt khác, mặt dân tộc phải núp vào sự dối trá để tồn tại, kể đó, dân tộc đó là mặt khác yếu, mặt dân tộc yếu đang trên đường suy vong. Chị có thể nói, kể tin, kể có liên sự, có đạo đức mà không sự thật, dù là sự thật đau đớn nhất, khi người phóng phóng mà thôi.

Độc giả tôi như tôi cảm lòng, chúng tôi xin kể ra Sự Thật Đời Sống qua mặt mình, cái mà nhân văn học của chúng ta lâu nay đang tránh, làm ngơ, mặt “quốc gia hàng vong”, “thực phụ” thay vì “hữu trách” thì hữu như cánh “thực phụ” nhà văn thực để “tức trách”... Chúng tôi mong 700 từ báo của người phóng, tức báo của Đảng và nhà nước, hãy hãy cho ra những sự thật mà chúng tôi gọi tên trong bài tham luận này đúng hay sai. Còn nếu quý vị dùng công an hay nhà tù để đối thoại với chúng tôi thì quý vị đã mất nhiên thể như chúng tôi nói đúng; chỉ vì điều lý mà quý vị phải dùng hồ sách là làm phiền chúng tôi, để đưa chúng tôi thì quý vị đã không chính danh quân đội, dùng nhân chính trị bá đạo để ngụy và người dân, khi người dân dám nói lên sự thật để hi vọng trên đời sống của chúng ta đang thực và cam chịu này le lói mặt nhân chính trị vô tình để, đưa vào sự thật, lòng tri và lý tưởng. Trong hàng trăm sự thật nhân tính của đời sống, chúng tôi chỉ xin kể ra ba sự thật mà thôi.

SỰ THẬT MẶT

Chị bao giờ sự phóng dân tộc ta, đời sống ta có nguy cơ tiêu vong như hôm nay: nước nhà đang bị giới ngoại bang xâm lấn bằng cuộc chiến tranh ngụy tạo, chiến tranh âm hôn thâm hiểm và tàn bạo, tàn phá anh anh chú chú, bằng cách chiến đấu hai quynh để chiến lược Hoàng Sa và Trường Sa, là chiến đấu để biên giới đất liền và hải đảo, khi người dân bị vô cùng tàn phá ta rồi sự mất mát, dân tộc ta không còn đường ra để đường, coi như tiêu. Ngoại bang dùng chiêu bài “ý thức hệ” và “16 chữ vàng” làm dây trói vô hình, trói buộc Đảng cộng quyên và nhà nước Việt Nam phải nhân nhượng kẻ xâm lược họ để duy trì duy trì khác. Trên đất liền, ngoại bang dùng con bài khai thác bauxite, mua đất đai hơn 100 năm của 18 tỉnh lý do của rừng rừng, thực chất là công cuộc chiến đấu di dân theo kiểu và tẩu loang, theo kiểu “nô hóa trong lòng đất”. Đến nay, khi giới chiến lược Hoàng Sa rồi đất tên quynh huy cho quynh để này, sinh viên thanh niên bị tình cảnh giới của bị nhà nước Việt Nam bắt. Vậy, nhà nước chúng ta hiện nay đang về phía ngoại bang xâm lược hay đang về phía nhân dân ta? Cũng chị bao giờ như hôm nay, thiên nhiên và môi trường sống trên nước ta bị phá hoại khi người phóng phóng: rừng bị chặt phá, sông ngòi đang ruồng cùn kiết nguyn nước, là là kinh

hoàng, khí tr i b ô nhi m t i m c cu i cùng, n c m n xâm h i phá h y các đ ng b ng. Ch c n m t tr n m a l n là Hà N i, Sài Gòn bi n thành sông do quy ho ch xây đ ng ph n khoa h c. H t lúa, c khoai, m rau, tôm cá, th t gia súc, gia c m cũng đang b các ch t hóa h c đ c h i ch a trong th c ăn, các ch t tăng tr ng, ch t b o qu n đ c h i ám sát, khi n sinh t n c a gi ng nòi có c bi n đ ng...

Đ o đ c xã h i tha hóa t i m c cu i cùng, con ngườ i h u nh không còn bi t t i liêm s và l ph i... M t ông Ch t ch t nh Nguy n Tr ng Tô và r t nhi u quan ch c cao c p trong t nh Hà Giang ch i gái v thành niên do ông hi u tr ng tr ng trung h c S m Đ c X ng b t các cháu n sinh là h c sinh trong tr ng làm đ m, nh m c ng n p cho các quan đ u t nh. Nghe nói ông Nguy n Tr ng Tô, ông S m Đ c X ng t ng là nh ng ngườ i nhi u năm li n đ c b ng khen vì thành tích h c t p và làm theo đ o đ c H Chí Minh. M t sinh viên Nguy n Đ c Nghĩa t ng là đoàn viên thanh niên c ng s n u tú, đã ra tay gi t và c p c a chính ngườ i yêu cũ c a mình m t cách man r , không ph i là cá bi t trong m t xã h i con gi t cha, v gi t ch ng, anh em gi t nhau đ c đ a tin đ y tràn trên các trang báo l ph i. L i s ng vô đ o đ c, hành vi vô luân, con ngườ i ng x v i con ngườ i man r h n dã thú đang là v n n qu c gia, có th đ a m t dân t c v n có văn hóa, văn hi n b n nghìn năm t i ch di t vong... Không nhìn ra nh ng nguy c ch t ngườ i này, li u 100 năm n a T qu c Vi t Nam chúng ta còn t n t i không? Dòng gi ng con L c cháu H ng còn t n t i không?

N n giáo đ c Vi t Nam hôm nay là m t n n giáo đ c thi u trung th c, đúng nh ý ki n c a ông Phó Th t ng Nguy n Thi n Nhân đã công nh n. Đ o đ c trong giáo đ c Vi t Nam hôm nay đ ng nghĩa v i d i trá: thầy d i trá thầy, trò d i trá trò, qu n lý giáo đ c báo cáo láo c t l y thành tích, n n mua bán b ng, bán đ thi, mua quan bán t c đang là đ i h a c a n n giáo đ c. H u h t sách giáo trình, sách giáo khoa... là sách đ o văn. Cán b có ch c có quy n đưa nhau làm th c sĩ, ti n sĩ... l y b ng th t nh ng h c gi . N n dùng ti n mua b ng c p, mua h c hàm h c v đang di n ra công khai trong cái ch tr i giáo đ c Vi t Nam. Vi c Hà N i v a qua đ a ch tiêu “xóa mù ti n sĩ” cho cán b công nhân viên nhà n c đã nói lên h c v ti n sĩ ch ng còn giá tr gì c . Có l trong vài năm t i, sau vi c B Giáo đ c ra ch tiêu đào t o thêm 23.000 ti n sĩ, s đ n t i chi n đ ch xóa mù ti n sĩ trên ph m vi toàn dân. Nhi u ông cán b c p cao có h c v ti n sĩ nh ng ch a có b ng t t nghi p đ i h c, th m chí có v ch a có b ng t t nghi p c p 2 v n l y đ c h c v ti n sĩ. Vi c chính tr hóa môn văn, môn l ch s , môn tri t h c, chính tr hóa n n giáo đ c... đã t o c s cho s d i trá làm bá ch đ t n c. Giáo đ c nh th sao có th đào t o ra nh ng công dân chân chính? Đây là d u hi u suy vong l n nh t c a dân t c do n n giáo đ c thi u tính nhân văn, thi u tính chân th t gây ra. Nh ng qu bom B52 tinh th n là n n giáo đ c đi ch ch h ng chân thi n m đang r i th m lên tinh th n dân t c, thì ai là ngườ i ph i ch u trách nhi m tr c l ch s đây?

Than ôi, sau nh ng qu bom tinh th n có tên là giáo đ c mà ch đ t ném vào mình, ch c n ngườ i bang ném b i thêm m y qu bom th t vào hai đ p th y di n S n La và Hòa Bình là đ ng

bà ng Bức Bức và cả Hà Nội sẽ biến mất, dân tộc sẽ biến mất... Hai đấng thầy đi lên không lên trên nghe đâu lại nằm trên vạt đất đống đất... mới hãi hùng làm sao? Đưa nguồn sông Hồng, đưa nguồn sông Mê Kông, Trung Quốc đã và đang xây hàng trăm đấng thầy đi lên, khi hai con sông chính của đất nước khô cạn dần, không còn đưa nguồn nước tưới cho hai đấng bà ng chính nuôi sống dân tộc. Cách Móng Cái 60 km, tại Phòng Thành, Trung Quốc đang xây nhà máy đi lên hạt nhân rất lớn; nếu có sự cố như Chernobyl vào mùa gió bắc, Hà Nội và dân đấng bà ng Bức Bức có thể sẽ chết hết vì nhiễm phóng xạ hạt nhân...

SỰ THẬT HAI

Chị ạ bao giờ hôm nay, trên đất nước ta, giải quyết xâm có tên là tham nhũng lại hoành hành ngang nhiên, kinh hãi như dẫu ch h ch đ n th . Dân có tham nhũng không? Không! Thế thì ai là giải quyết xâm, là giải quyết tham nhũng? Thế ạ, chính quyền! Chị không có chức có quyền mới tham nhũng được mà thôi. Về tham nhũng mới như mới đồn hi m ác đánh mới cú chí t vào đất nước là tập đoàn Vinashin – mới nắm mới thép của chính phủ – đã cướp đi của nhân dân số tiền không lên là 80.000 tỉ đồng. Còn làm tròn dân số nước ta là 90 triệu người (thực ra dân số Việt Nam mới chỉ trên 85 triệu người), vậy chỉ mới người dân và cả tập đoàn quốc doanh Vinashin cướp đi gần 9.000.000 đ. Chín triệu đồng với người nông dân là mới nguồn và n lên: mới gia đình nông dân có biến nhân như ch ng h n, đã và cả Vinashin cướp đi nhân tiền 36.000.000 đ. Đã có bao nhiêu tập đoàn Vinashin cướp hết tiền của nhân dân trong quá khứ, trong hiện tại chị ạ bắt phát hiện? Như ng nắm mới thép của chính phủ như các tập đoàn kinh tế: tập đoàn Than, tập đoàn Điện, tập đoàn Khoáng sản... đã và đang mới chí t vào h u bao dân nghèo Việt Nam. Theo ki m toán nhà nước, năm 2008, các tập đoàn kinh tế – nắm mới thép – đã làm thất thoát 10 tỉ đô la. Năm 2009, sự thất thoát (đều t i cho l v n) cũng không như h n số 10 tỉ đô la năm trước. Các tập đoàn kinh tế quốc doanh, các công ty quốc doanh đang là đ i h a cho quốc gia; ch ng t thành phố kinh tế r ng c t của mô hình xã hội chủ nghĩa này đã hoàn toàn thất bại. Về quốc gia tham nhũng, bà Phạm Chi Lan, chuyên viên kinh tế cao cấp của chính phủ đã phải cay đắng th a nh n “b n nắm mới thép – chúng nó ăn hết tiền của dân rồi” như sau: “Mới khi vẫn còn các ông lên chỉ đạo v n ng n h t ngu n l c của đất nước và thu tóm hết quy n thi t k chính sách có l i cho mình, thì làm sao th ng nh đ ng l c kinh tế tăng t c đ c” (Tu n Vi t Nam 22/07/2010).

Tại sao nhà nước ta hiện nay vẫn có hai chính quyền cùng ng k nh, ch ng chéo nhau, gi m đ p lên nhau: mới chính quyền theo h Đ ng và mới chính quyền theo h nhà nước với hàng v n ban thanh tra, hàng v n chỉ b b n năm sáu t t, với h u h t m y tri u đ ng viên g ng m u đưa đã h c t p t t đ o đ c Bác H , mà giải quyết tham nhũng lại ngang nhiên hoành hành tr ng tr n t vì mô đ n vĩ mô đ n nh v y? Quan tham nhìn t xã tr lên không th y lao đ ng chân tay, không th y lao đ ng trí óc, ch s đ ng mới th lao đ ng có tên là LAO Đ NG LÃNH Đ O mà ai ai cũng giàu có h n dân th ng hàng trăm, hàng nghìn, hàng v n, hàng tri u, hàng t l n là sao? Chung quy lại, có phải là do th ch sai, mô hình chính tr sai: V A Đ Á B Ó N G V A TH I

CÒI, VẬI ĐI THI, CHẬM GIẬI VẬI PHÁT GIẬI VẬI ĐẬI C LÃNH GIẬI. NHÀ NẬI C – ĐẬI NG MẬI T MÌNH MẬI T CHẬI: VẬI A THAM NHỮNG VẬI A CHẬNG THAM NHỮNG? Xin hỏi: tay phải tham những, liệ u tay trái có dám cậ m dao chậ t đậ c tay phải hay không?

Linh hậ n triệ t hậ c duy vậ t biệ n chậ ng Marxism nậ m ậ câu kinh mà đậ ng viên cậ ng sậ n nào cũng phậ i thuậ c lâu lâu: “Mậ i sậ vậ t đậ u đậ c cậ u thành bậ i các mậ t đậ i lậ p thậ ng nhậ t”. Chậ trậ nậ n chính trậ cậ a nậ c Cậ ng hòa Xã hậ i Chậ nghĩa Việ t Nam không hậ nậ m trong quy luậ t vậ n đậ ng này cậ a Marx, vì nó triệ t tiêu đậ i lậ p chính trậ !

Nậ n chính trậ đậ c đậ ng, đậ c quyậ n cậ a nậ c ta hôm nay đang chậ ng lậ i biệ n chậ ng pháp Marxism. Trong phép biệ n chậ ng do Hegel sáng tậ o, Marx tiệ p thu, có ba nhậ p nhậ sau: xuậ t đậ , phậ n đậ và tậ ng đậ . Phậ n đậ hay đậ i lậ p chính là linh hậ n cậ a biệ n chậ ng pháp Marxism. Chậ i bậ đậ i lậ p, triệ t đậ cậ m phậ n đậ , cậ m đậ i lậ p chính trậ , nậ n chính trậ cậ a nậ c ta ngày nay đang chậ ng lậ i chính cái lý thuyậ t chậ nghĩa cậ ng sậ n mà nó thậ nguyậ n đi theo, thành ra mậ t nậ n chính trậ thoái bậ , rậ t giệ ng vậ i các nậ n chính trậ thậ n quyậ n thậ i Trung cậ bên châu Âu.

Hãy xem khậ u hiệ n rậ t duy tâm, hoàn toàn chậ ng lậ i thuyậ t Marxism cậ a Đậ ng cậ m quyậ n: “Đậ ng Cậ ng sậ n Việ t Nam quang vinh MUÔN NĂM”. Marx tậ ng giậ i thích tậ i sao loài ngậ i thậ ng khậ : vì loài ngậ i còn phân chia giai cậ p. Mậ c đích cậ a Marx là làm cho nhân loậ i tậ n đậ n đậ i đậ ng, tậ c tậ n đậ n thiên đậ ng cậ ng sậ n. Muậ n đậ n thậ giậ i cậ ng sậ n, phậ i xóa bậ các giai cậ p: xóa bậ giai cậ p tậ sậ n, xóa bậ giai cậ p vô sậ n, xóa bậ nhà nậ c, xóa bậ công an, quân đậ i, tậ t nhiên phậ i xóa bậ cậ Đậ ng Cậ ng sậ n, vì Đậ ng Cậ ng sậ n là đậ ng cậ a giai cậ p vô sậ n. Mà khi xóa bậ giai cậ p, thì đậ ng cậ a giai cậ p cũng không còn. Hậ “Đậ ng Cậ ng sậ n Việ t Nam MUÔN NĂM” cậ m bậ ng nhậ hậ : “Xã hậ i loài ngậ i có giai cậ p muôn năm”! Rậ ràng hậ nhậ vậ y là treo cậ chậ nghĩa Marx, là không chính danh, là tậ xóa bậ tính mậ c đích cậ a Đậ ng Cậ ng sậ n.

SẬ THẬ T THẬ BA:

NÓI MẬI T ĐÀNG, LÀM MẬI T NẬ O, HẬ LÀ DANH KHÔNG CHÍNH THẬ NGÔN KHÔNG THUẬ N

Đậ ng, Nhà nậ c Việ t Nam nói thì rậ t hay, nhậ ng làm thậ ng ngậ c lậ i. Nhậ ng nguyên tậ c, nguyên lý, luậ t pháp, chính sách, đậ ng lậ i cậ a Đậ ng cậ m quyậ n và nhà nậ c Việ t Nam hiệ n nay hậ u hậ t đậ u không chính danh.

Xin chào mừng

Trong Hiến pháp của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam người dân được hưởng tất cả các quyền: quyền sống, quyền làm người, quyền hoạt động chính trị, quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, lập đảng phái, quyền bí mật tình, tự do tôn giáo, tự do cư trú, tự do đi lại, tự do đi th...

Chính sách hạn chế đã cấm tự do cư trú.

Quyền được bí mật tình của dân bị cấm chặt chẽ nhất ngay đến (do Thủ tướng Phan Văn Khải ký): cấm tự năm người trở lên tụ tập hay đi hàng dọc ngoài đường, ngoài phố. Anh bạn chúng tôi có 5 đứa con, cộng hai vợ chồng là 7 người, mỗi sáng Chủ nhật anh chị dẫn bảy con đi tập thể dục tại công viên cách nhà hơn cây số. Đoàn rợ rợ n tí hon của anh chị không thể đi thành một hàng, mà phải bí mật xếp lại thành hai tập, anh dẫn 3 đứa con, chị dẫn 2 đứa con gì vợ không quen biết nhau, đi vào hai lối đường khác nhau, sẽ đi chung số bộ công an bắt... Anh bạn này tâm sự: ra Quốc lộ số 1, qua một số đường phố các thành phố như, thấy trâu bò được ung dung đi thành bảy đàn hàng mấy chục con trên đường mà không bị công an bắt? Sao kiếp người ở Việt Nam lại thế này kìa: con bò còn được tự do tập tập, tự do nghênh ngang rợ rợ trên đường, được Đàng và nhà nước để yên tự do hơn hẳn con người... là sao hạn các ông trời con?

Tự do tôn giáo bị cái rợ tôn giáo quốc doanh cấm cản. Hàng trăm số sãi, chùa chiền vẫn theo một hướng phái Phật giáo riêng từ trước năm 1975 thế này miền Nam Việt Nam đã bị cấm hoạt động, bắt phải vào Phật giáo quốc doanh, nếu không chịu quốc doanh hóa Phật giáo sẽ bị bắt. Công giáo cũng phải thành Công giáo quốc doanh. Cao Đài, Hòa Hào, Tin Lành... cũng phải vào quốc doanh thì sao gọi là tự do tôn giáo? Một đất nước không có TÔN GIÁO TỰ NHÂN, chỉ có TÔN GIÁO QUỐC DOANH mà cứ xưng xưng toe toét: Việt Nam có tự do tôn giáo.

Điều 4 trong Hiến pháp cho phép chặt chẽ nhất mình Đàng Cộng sản được cấm quyền lãnh đạo mãi mãi, đã cấm mọi công dân tự do hoạt động chính trị, trong khi quyền người dân được tự do hoạt động chính trị ghi rõ ràng trong Hiến pháp. Điều 4 của Hiến pháp là điều không chính danh.

Đàng và Nhà nước có trên 700 tờ báo giấy báo viết báo hình. Xã hội tự xưng là “nhân dân làm chủ: của dân, do dân, vì dân”, “cán bộ là đầy tớ nhân dân”. Tại người thay, chính anh đứng ở

này đời sống quyên ra báo, tôi cảm ông cho ra báo là sao? Marx – sinh thời từng ca ngợi nhân tố do báo chí có ảnh hưởng. Marx lên án cay đắng nhà vua Pháp kiêu duyệt báo chí theo kiểu nhà nước Việt Nam hôm nay lừa dối công nhân báo chí nước nhà vào cái rổ lừa phỉnh, đánh số phần ba trăm blog và website cá nhân trên Internet như tôi khoe khoang của ông từng có phó Tổng cục An ninh Bộ Công an, trung tướng Vũ Hồng Triêu... Không có nhân tố do báo chí số, nhân xuất bản tố do tố số, không thể xuất hiện chủ nghĩa Marx. Nếu Karl Marx tái sinh xuất hiện giữa lòng Hà Nội hay Sài Gòn hôm nay, chắc hẳn ông sẽ có ảnh hưởng số đến số lính của ông Vũ Hồng Triêu bắt ngay tôi.

Khi người dân không có quyên ra báo, tôi nhà xuất bản... cũng có nghĩa người dân Việt Nam hiện nay không có quyên ra do ngôn luận.

Khi Hiến pháp đã cho công dân cái quyên thì người dân không phải đi xin. Hiến pháp bảo công dân có quyên sống, quyên làm người, vậy chỉ là khi sống là phải ăn, phải mặc, phải yêu... thì cần phải ăn, phải mặc, phải yêu... tôi phải làm để xin phép công an à?

Hiến pháp của các nước dân chủ vẫn minh sinh ra để bảo vệ người dân, để bảo vệ nhân quyền, dân quyền và phải quyên ra do của dân, cần yếu để ràng buộc các quyên. Hiến pháp nước ta hiện nay sinh ra như để cho trời buộc người dân và tổ hàng nghìn kẻ hại cho thế hệ con voi chui lọt cho các quyên ra do đánh tráo Hiến pháp, tung tác, làm người tôi Hiến pháp mà không bảo luật pháp ràng buộc là sao?

Quê hương nước ta hiện nay xưng là: Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, thế ra có đúng không? Thưa không! Vì nền kinh tế nước ta từ năm 1986 đến nay là nền kinh tế thị trường, tức nền kinh tế thị bản chủ nghĩa, một chủ nghĩa thị bản hoang dã. Vậy quê hương nước ta muốn sát với “sự thật của đời sống” như gợi ý của Ban Tuyên giáo, phải đặt là: “Cộng hòa Thị bản Chủ nghĩa Việt Nam” mới chính danh.

Chủ nghĩa xã hội nói cho cùng là một mô hình ảo, hoàn toàn không có thật. Hội chúng tôi theo học tại Học viện Gorky bên Liên Xô năm 1988, từng nghe dân Liên Xô định nghĩa về chủ nghĩa xã hội theo mô hình Lenin-Stalin như sau: “Chủ nghĩa xã hội là con đường vòng vào nhút, đầy máu và nước mắt nhút, khiến nhân nhút đi lên thị bản chủ nghĩa”. Liên Xô, với mô hình xã hội chủ nghĩa trên lính (hay trên tập trung) đã phải mất 74 năm đi vòng vào trong máu xương, ngục tù, trong đầy đủ của nhà ngục quên đến Gulag học ám, man rợ... đến năm 1991 mới bị đổ vỡ nền kinh tế thị do thị bản chủ nghĩa. Quê hương của nước ta như vậy là không chính danh.

Cái đuôi “Độc lập xã hội chủ nghĩa” được gắn vào đất khái niệm kinh tế thị trường của nhà nước ta hiện nay là một cái đuôi giả, một cái đuôi nhả ra chực bẻ gãy các pin sắp thối của Trung Quốc. Theo nghĩa từ điển: “độc lập xã hội” có nghĩa là xác định phương hướng, mà điểm từ đã được xác định chắc chắn. Ví dụ ông A hỏi ông B qua điểm nào, rồi ng mai ta gặp nhau ở Hồ Con Rùa, tiếp tục đi đó ăn sáng, uống café, độc lập xã hội Buôn Ma Thuột mà tôi Plây-ku nhé! “Xã hội chủ nghĩa” là khái niệm ở trên giấy, chắc có thật trên đời và sự không thể có thật vì nó dựa trên những nguyên lý ở ngoài, bịa đặt, phi khoa học.

Dựa trên các đi vào chỗ không có thật, độc lập xã hội tôi cũng không có thật mà đến thì than ôi, thà giả từ đời sống đi còn hơn! Nên khu vực “Vì Tổ quốc, vì chủ nghĩa xã hội” in trên đầu tờ Văn nghệ của Hội Nhà văn Việt Nam, nếu theo tiêu chí “hướng về sự thật” của Ban Tuyên giáo trung ương, phải đặt tên mới cho đúng với thực chất nội dung nghĩa của từ điển là: “Vì Tổ quốc, vì chủ nghĩa không có thật” mới đúng. Không có sự thật đi kèm, mà lý thuyết, mà mô hình xã hội, mà lý lẽ hời hợt là sai trái, ở ngoài, hời hợt, đúng như K. Marx đã nói.

Độc lập xã hội của Cộng sản là đời sống, độc lập xã hội chủ nghĩa xã hội là Tổ quốc là không chính danh. Độc lập xã hội mới chỉ có 5 triệu độc lập viên, còn nhân dân Việt Nam ngoài Độc lập chỉ mớ đa số từ hơn 80 triệu dân, có phù phép kiêu gì, Độc lập xã hội cũng không thể biến thành đời sống Việt Nam được. Độc lập xã hội là phe phái, là một nhóm người. Một nhóm người sao có thể biến thành tất cả được, nên danh từ ĐỘC LẬP xã hội dùng để gọi Độc lập xã hội là không chính danh. Liên Xô đã bỏ ra 74 năm để tìm mà không thấy chủ nghĩa xã hội đâu, chủ tịch trung ương, thủ tướng nhà tù nhiều hơn trong nước. Lenin, Stalin, Mao... đã biến nhân dân các nước Nga, Tàu, Cuba, Bắc Triều Tiên, Việt Nam, Campuchia, hàng chục nước Đông Âu... thành hàng triệu con chuột bịch cho cuộc thí nghiệm máu của chủ nghĩa bẻ gãy bệ đỡ, bẻ gãy cái áp đặt, bẻ gãy thuyết đấu tranh giai cấp tàn bạo nhưng đã thật biến hoàn toàn. Liên Xô, Trung Quốc, Việt Nam, Đông Âu giờ đã đi theo theo bước chân chủ nghĩa. Chủ nghĩa xã hội là một khái niệm ở, nên khu vực “Yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội” là một buồn cười, gì người nói “Yêu nước là yêu cái không có thật” vậy...

Quốc hội nước CHXHCN VN được Độc lập xã hội và nhà nước phong cho là cơ quan lập pháp cao nhất của nhân dân Việt Nam là không chính danh. Vì thực tế, Quốc hội này chỉ là cơ quan ngoại vi của Đảng, do Đảng lãnh đạo; Quốc hội mà 98% dân biểu là đảng viên của một đảng duy nhất thì việc gọi Quốc hội này của dân là một trò hề, là không chính danh; Quốc hội này của Đảng, dân nào có quyền bính gì trong Quốc hội giờ hiện nay?

Việc một nhóm người không ai khi nào, tự nhiên nhẩy phóc ra đầu trong xã hội ngót trăm năm nay, hung hãn cầm mác cầm lê cầm búa cầm liềm cầm cờ những nhóm người khác lập phe đảng là không chính danh, không logic, không công bằng, không có luật hay chỉ là luật rừng?

Đảng Cộng sản Việt Nam không do nhân dân Việt Nam bầu ra, nên sự tồn tại của Đảng tuy rằng có quy định là không chính danh. Đúng như Mao nói rằng chế độ chuyên chính vô sản của ông ta là do súng đẻ ra: “Súng đẻ ra chính quyền”, tức là SÚNG BẦU RA CHÍNH QUYỀN...

Mấy chục năm nay, người ta đã cố tình gọi nhầm SÚNG là DÂN: “súng bầu lên chính quyền thì tôi nói dân là dân bầu”... Cũng giống như (giống thôi, hi vọng đảng biến thành sự thật!) sau bài viết này, công an gọi tên Trần Mạnh Hào lên... đưa bạn; Hào ta vốn là một con cáy 64 tuổi bị tước bút, thấy súng há mồm sắp đi thôi về mình, sợ hãi, nghĩ mình miệng hùm gan sứa, sợ đâu cái tôi miệng súng, đành phải ký vào giấy cung khai rằng: báo cáo các anh, em đã nói sai, đã nói dối, vì Đảng ta và nhà nước ta thật xịn xò nay thật thà hẳn đi, có biệt nói dối là gì đâu. Thấy báo An ninh hôm sau hí hửng: trình lý lẽ sạch bén và thực tế sáng ngời chính nghĩa của nhân dân, tên Hào đã không đi lý lẽ đi thôi, đã ăn năn hối lỗi vì dám vu cáo cho Đảng ta nói dối...

Việc Đảng Cộng sản Đông Dương ra đời năm 1930 theo thuyết Marxism là không chính danh.

Marx báo: chế nghĩa thực tiễn xuất hiện với đời công nghiệp. Marx là báo phải theo kinh tế châu Á không nằm trong chế nghĩa Marx. Marx phán: giai cấp vô sản là họ quố của giai cấp thực tiễn. Nghĩa là thực tiễn đẻ ra vô sản. Trung Hoa, Việt Nam và cả châu Á, thực tiễn rồi, rồi Đ, M, Latinh, Phi Châu... trong thế kỷ 19, đầu thế kỷ 20 chưa hề có chế nghĩa thực tiễn. Năm 1930, Việt Nam chưa có ông thực tiễn, sao lại có đẻ ra con tên là vô sản ra đời? Bạo lực giai cấp vô sản rồi đi thành lập ra đảng của giai cấp vô sản là Đảng Cộng sản Đông Dương là không chính danh, là trái với thuyết Marxism, là xây nhà trước, xây nền nhà sau.

Sau khi ra đời, Đảng Cộng sản Đông Dương nêu khẩu hiệu “Trí, Phú, Đ, Hào đào tạo lực lượng thực tiễn” là không chính danh. Diệt trí thức là diệt đi hai ông đẻ trí thức Marx-Engels à? Trí thức là linh hồn của xã hội, diệt trí thức cũng có nghĩa là diệt luôn xã hội loài người.

Năm 1958 – 1960 Báo Việt Nam (năm 1975 là cơ quan) tuyên bố tiến hành lên chế nghĩa xã hội với “mô hình và quố cà”, không thông qua con đường thực tiễn chế nghĩa theo sự xúi dục của Lenin là không chính danh. Theo Marx, linh hồn của xã hội chế nghĩa là đời công nghiệp; chế có nền nông nghiệp là cơ sở mà dám thí nghiệm cùi tiến lên xã hội chế nghĩa là tiến lên toàn dân cùng chế đối, hay tiến lên công xã kiêu diệt chế nông như Khmer Đỏ, tiến lên “đội ngũ vô t” kiêu Mao khiến mấy chục triệu người chế đối, dân chúng phải ăn thịt cả con mình như cuộc Mao Trạch Đông ngàn năm công tử do Thông tin xã Việt Nam vừa phát hành đã kể.

Năm 1986, theo giọng Trung Quốc, Đảng Cộng sản Việt Nam thay vì chôn chôn nghĩa tử bôn (nhờ Marx-Engels dạy) đã quay ngược lại chôn chính họ c thuyết cộng sản, bôn cách xây dựng nền kinh tế từ do đa thành phần từ bôn chôn nghĩa, đưa nhân dân Việt Nam thoát khỏi chế độ đối. Theo Marx dạy: kinh tế nào, chính trị y: họ tởng cộng sản kinh tế quy định thởng tởng kiển trúc chính trị. Nay, kinh tế Việt Nam là từ bôn từ do mà chính trị vờn giở nền chính trị đở c tài xã hội chôn nghĩa là sai quy luật, là không chính danh, là đởu chuôt đuôi voi, là ông nói gà bà nói thóc lép, là họ n Trởng Ba, da hàng thở t...

Marx-Engels tởng công khai tuyên bố trong trởng tác của mình: “Chúng tôi không có ý đởnh đoán đởnh tởng lại môt cách giáo đởu mà mong muốn dùng phởng pháp phê phán thở giở cũ đở tìm đởng c môt thở giở môt i... Vì c kiển từ o và tuyên bố môt lờn và mãi mãi nhởng giở đởp cho các vờn đở c của mai sau không phởi là vờ c của chúng tôi...”. Rõ ràng, chính Marx và Engels đã coi họ c thuyết của mình chôn là nhởng giở thuyết, nhởng phép thở, nhởng phởng đởnh vờ tởng lai, tuyt nhiên không giáo đởu cho lý thuyết của mình là chân lý vĩnh hởng. Nhởng ai đã, đang coi họ c thuyết Marx là chân lý bở t biển là đang chôn ng Marx, là muốn dùng Marx giở, Marx đởm bở t môt trí thở c và nhân dân đở quyot câu giở giở quyot nỏ c là không chính danh.

Theo đởnh đở: “Sự thở t là tiêu chuởn của chân lý” của Marx, chúng ta thở y thở c tở đã không chỏp nhởn cuộc thí nghiởm XÓA Tở Hở U hải hùng nhở t trong lỏch sỏ loài ngỏ i của Marx-Engels-Lenin vờ i tham vờ ng “XÓA Tở Hở U, XÓA CÁ NHÂN, XÓA NHÀ Nỏ C, XÓA MẬ THUở N, XÓA ĐẢNG Cỏ NG Sỏ N, XÓA CÁC GIAI Cỏ P VÀ ĐẢNG Cỏ A NỎ, XÓA CHÍNH Bỏ N CHỏNG PHÁP Đở XÂY ĐởNG Môt Xỏ Hỏ Cỏ NG Sỏ N ÁO TỏNG PHI Bỏ N CHỏNG – Nỏ I KHÔNG CỎ CÁI Đỏ TRÁ, KHÔNG CỎ CÁI ÁC Đỏ C VÀ CÁI Xỏ U XA, Nỏ I TUYT Đỏ I Tỏ GIÁC, TUYT Đỏ I Tỏ DO, TUYT Đỏ I GIÀU CỎ, TUYT Đỏ I KHÔNG CỎ NGOỏ I TÌNH, KHÔNG CỎ HỎN NHÂN, KHÔNG CỎ GIA ĐÌNH Kỏ U CỎ, KHÔNG CỎ NGÂN HÀNG, KHÔNG CỎ TIỏ N Tỏ ...”. Đó là môt xã hỏi bở a đở t không có thở t: vì không có cái ác thì cái thỏn cũng bở triỏt tiêu, không có cái ngỏ y thì cái chân cũng biển môt, không có cái xỏ u thì cái đỏp cũng chôn ng còn...

Môt trăm sáu mỏ i hai năm tở khi “Tuyên ngôn Đảng Cộng sản” của Marx-Engels ra đở i đởn nay, hàng trăm triỏu sinh mỏ ng đã bở giở t, hàng tở ngỏ i bở tù đở y, bở ngỏ c đở đở “các vỏ lãnh tở kính yêu” làm cuộc thí nghiởm đởm máu cỏ i tở o thở giở i tở Tỏ Hỏ U sang CÔNG Hỏ U, tở Tỏ Bỏ N sang VỎ Sỏ N, tở CÁ NHÂN sang Tỏ P THỏ, XÓA QUỏ C GIA chỏ còn QUỏ C Tỏ, XÓA HOÀN TOÀN THỏ GIỏ I CỎ, NHÂN LỎ I CỎ chỏ còn Môt THỏ GIỏ I Mỏ I TÌNH, NHÂN LỎ I Mỏ I TÌNH KHÔNG CỎ TRUYỏ N THỏ NG, KHÔNG CỎ Lỏ CH Sỏ, KHÔNG CỎ QUÁ KHỏ, KHÔNG CỎ TỎN GIÁO...

Chao ôi, khi môt con ngỏ i không còn quá khỏ, môt dân tở c không còn lỏch sỏ, con ngỏ i y,

dân tộc này sẽ biến thành tình tình, xã hội tình tình hay thành những cuộc biểu tình ca hát?... Rút cuộc, cuộc thí nghiệm công nghệ sản xuất kinh doanh trên phạm vi toàn thế giới đã hoàn toàn thất bại. Những người công nghệ sản xuất như nhà Bác Triết Tiên, Cuba hiện nay cũng đang rơi rớt thí nghiệm mô hình kinh tế thị trường nghĩa, tập thể hóa như những bước đi làm giàu vỡ lòng nhân loại đã có từ trước khi Marx ra đời. Đây là sở thích không thể nào cải, dù cải cải cải chày bóng còng sẽ tám hay nhà tù, hàng súng v.v...

Cám ơn Marx, đã cho chúng tôi đọc bài “Sở thích là tiêu chuẩn của chân lý” để làm một bài tập làm văn về sở thích này. Cám ơn ngài công đồng thế giới của Ba Lan từ do Lech Kaczyński đã cho chúng tôi ý tưởng rất hay: chị có sở thích mới gì? phóng con ngựa, làm cho đọc bài tham luận. Chúng tôi cũng xin cám ơn tiêu đề của cuộc hội thảo “Văn học nghệ thuật hàng ngày về sở thích đời sống” của Ban Tuyên giáo Trung ương đã gợi ý, khích lệ chúng tôi dám liều mạng nói lên những sở thích cay đắng nhút, khi gặp những cái đời sống chúng ta hiện nay, những sở thích chết người, ai ai cũng biết mà vì sợ tù tội nên không ai dám nói ra.

Viết đến đây, chúng tôi chợt nhớ đến truyện “Bà long bào của vua hoàng đế” của văn hào Andersen. Thế ng bé trong thiên truyện đã liều mạng xé toang bà long bào hoàng đế để công của vua hoàng đế kia bằng cách hét thật to: ông vua của tôi truồng! Thế ng kêu thật thanh của chân lý này có làm đám đông đang bị quyên rũ hôn mê, luôn miệng tụng hô vua hoàng đế mà của bà long bào đẹp nhất thế ra hay không? Những hình ảnh ngay sau khi gọi sự vật bằng tên của nó, thế ng bé do sở thích, do tập do phái đến đã biến mất. Do đó, mới còn biết bao nhiêu ông vua triết học của tôi truồng, vua chính trị của tôi truồng, vua cách mạng của tôi truồng, vua chiến nghĩa của tôi truồng... đang đi không ngừng ngoài xã hội, ngoài pháp xá, đã và đang được những đám đông giết và cướp bóc tin hòng trục lợi xúm vào vồn tu, ca ngợi các ngài khoác những bà long bào tuyệt vời của trần gian...

Sở thích gì nên để những người này, sao bây giờ đám đông lại đi? Mới hay sẽ cảm được cái đời trần có bù nhìn quây quần, mê hoặc con người trong bóng tối, trong đe dọa, trong hấp lực của cái cà rốt treo trước miệng con lừa... Sở thích chết có thể tồn tại công khai dưới ánh sáng mặt trời. Xã hội của những người kín vậy của con người trong lòng ma, trong sự hãi u u minh minh, luôn xua đuổi và cấm tù sở thích. Chết vì sở thích, những xã hội do băng đảng người kín cấm quyên rũ như không bao giờ đi cùng đường với lợi ích và công lý.

Chúng tôi không dám làm thế ng bé trong thiên truyện kia của Andersen; làm với thiên sự của sở thích này, coi chừng khi năng biến mất là điếu có thể xảy ra. Hỡi quá!

Chúng tôi xin kể ra ba vị nhà văn Việt Nam hình như cũng đang thi đóng vai trò của thi nghệ bé y, vai trò thiên sự của sự thật, của tự do.

Đây là vị của nhà văn Đá Chu bụi bụi, chua xót, khi ông nói về sự lãnh đạo của Đáng về nhà văn; sao nhà văn gì ng chú cún con ve về y đuôi theo ông chá trong sân nhà thá: “Tá yêu Đáng như yêu vá. Vá còn sự ng thì tá nghe vá. Vá chát thì tá láp bàn thá khán vái cho đán chát. Đáng cũng là vá của tá. Đáng bán thì tá mua xà phòng cho Đáng tám. Mua nác hoa cho Đáng thám. Đáng nói thì không đác cãi. Đáng báo ăn là ăn. Đáng báo uống là uống. Đáng báo nám là nám. Đáng báo lên gìáng là lên gáng. Đáng báo ra đáng là ra đáng...” (Trích bài “Nhà văn Đá Chu yêu Đáng như yêu vá” của Nguyán Tráng Táo ngày 13/7/2010). Về việc này, mới thi y Nguyán Vá xáa thánh thát, khi ông viết: “nhà văn An Nam khá như chó!”.

Đây là một câu chuyện của nhà văn, nhà thơ Nguyán Đình Chính (con trai của nhà văn Nguyán Đình Thi, ngái rát nhiáu năm trác và sau 1975 thi ng làm Táng Thá ký – ngày nay gọi là Chá tách – Hội Nhà văn Việt Nam): “Một thi ng bán văn nghá chái đáng hát hay / Cá háng rán há mang trán tuát liám mới trong các Hái ĐOÀN / hát hát chính trá như chó hát háng cát...” (Trích trong bài thơ “Đêm Sài Gòn” in trong táp thá Chác chác của Nguyán Đình Chính, do Tân Hình thác Publishing Club án hành trên mạng 2010).

Đây là nhà văn đời tá công an Mai Vũ, trác đời hội Nhà văn Việt Nam lán thá XIII, đã lên thi ng đòi tá do sáng tác, mác dù tá năm 1987, Táng Bí thá Nguyán Văn Linh đã cái trái cho các nhà văn:

“Đây là ván đá như y cám mà không phái ai cũng có dũng khí dám nói thát. Như má thi tá láp mát trát tá xã hái tá duy đáng chiáu, chúng ta đã chính trá hóa mái đái sự ng xã hái. Điều đó thi tá tại hái, nó làm khô héo tinh thán dân tác. Chính trá hóa khoa hác đã đán đán phá như nán chân lý khách quan, làm méo mó khoa hác. Trong lách sá Xô Viát trác kia, đã có thi i ngái làm ván ná Láxenkô – Mitsurin đác tôn vinh như như ng nhà cái cách vĩ đái, còn Mooc gáng, Mendán là như ng ká phác vá chá nghĩa tá bán vì thuyát gen di truyán. Kát quá, nhà di truyán hác thiên tài Vaviláp đã phái tá sát, còn nán di truyán hác nác Nga thì lán bái, đá lái mát vát như đau đán trong đái sự ng khoa hác xã hái Xô Viát. Đó là vá ngáy khoa hác lán như tá trong lách sá nhân loái. Chính trá hóa giáo đác cũng chá đá ra như ng chián binh đánh bom tá sát, chá không đá ra như ng công dân xây đáng táng lai.

Hội Nhà văn không phái là dàn háp xáng đá hát theo cái gáy chá huy của ngái như cá tráng. Nó là lãnh đáa của như ng tá duy và sáng táo cá nhân, nó là mát tá chác xã hái nghá nghiáp tá

nguyên nhân của các nhà văn lý sự mang phong cách Tá quốc và nhân dân trên hết.

Nhà văn viết theo mệnh lệnh của trái tim, mà trái tim nhà văn thuộc về Tá quốc và nhân dân. Anh ta là thi sĩ và đáng nguyên nhân của nó thỏa mãn Tá quốc và dân tộc. Còn khuyến khích chính trị tùy thuộc quy định của chính quyền của nhà văn. Hãy để con người Văn tung vó trên cánh đời ngất ngát của thơ do” (“Về Hội nhà văn của chúng ta” của Mai Vũ, in trên website Trán Nháng ngày 11-7-2010)

Tiếp nối ba nhà văn trên, chúng tôi xin mời quý vị đọc lại bài thơ “Bài ca số thật” của chúng tôi (Trán Mánh Háo) đã in trên báo Tuổi trẻ số 11-7-1987

BÀI CA SỐ THẬT

Số thật của tôi
Số thật của anh
Số thật của chúng ta
Số thật của mọi người?
Nhân loại có bao nhiêu
Số đời trả làm quan tòa phán xét
Bru-nô là trái đất và tròn
Mà chân lý nghìn sau còn trơ giá
Nhà văn đời sống và đi tìm số thật
Trong câu hát có một hồi niệm cũ
Có con nghệ sĩ đứng đình còi và các tri thức vua
Có thơ ng Bám chỉ ng tin là háa hảo
Cái quát mô không để phú ông là
Vua Hùng à! Người đi tìm số thật
Báng cách ngày đứng năm xưa ng ruáng cày báa
Bao tri thức và xa để vì là nói đời
“Muán nói gian làm quan mà nói”
Số thật giữa trong nhà dân đen
Số thật trong vát và dĩ nhiên ăn mày đứng đường xó chợ
Số thật làm anh hùng, chú mõ
Số thật như nàng Thơ Kín oan khiên
Số thật trên vào ngángôn, ngán ngá số má truyán
Số thật có khi mán Xuáy Vân mà gái đời
Số thật chỉ là lá đa bay qua bao nhiêu đời
Bay về đây trên nái can qua

Con vua thật thật quét chùa sãi i!
Vĩnh biệt chú Cu i
Vĩnh biệt thành tích ma, báo cáo lão thành thật n
Bên hình thật c g i sai tên s v t
Ng i đối ph i nói i no
V dĩng sao i kêu là m t?
Ng c tù mang nhãn hi u i do!
Vĩnh biệt khái niệm quét vôi và i ng n c s n
Đ o dĩ c dính trên dĩ u môi chót i i
Vĩnh biệt nh ng bóng ma c h i
Nh ng cái dĩ u già c i i bên trong
Nh ng con m t nhìn ng i b ng bóng i
Có nh n ra tia ng m i trong lòng ?

Tôi là ng i i p yêu s thật
T p nghe nên có lúc ù tai
T p nhìn nên chói m t
Đ t n c dĩ i thay
C n đau dĩ nh ng dòng sông qu n qu i!
H t thóc và h t máu có bao gĩ nói dĩ i?
B n nghìn năm dân t c tôi
Đi i b bên kia
Đ n b bên này c a s thật
Đ m i con ng i hôm nay trên m t dĩ t
Đ c c m trong tay m t tia ng m t tr i...

Sài Gòn ngày 15-1-1987

Trần Mạnh Hào